

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СОЛЮШИНС ФАКТОР»**

Примітки до річної фінансової звітності за 2020 рік, станом на 31 грудня 2020 року

1. Загальні положення.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СОЛЮШИНС ФАКТОР», скорочена назва **ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР»**, надалі Товариство, зареєстроване в ЄДРПОУ 21.12.2016 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу № 1 070 102 0000 066412, остання редакція Статуту Товариства від 22.11.2018 року.

Код ЄДРПОУ: 41041038

Юридична адреса : 01004, м. Київ, ВУЛИЦЯ БАСЕЙНА, будинок 9

Фактична адреса : 01004, м. Київ, ВУЛИЦЯ БАСЕЙНА, будинок 9

Протягом 2020 року Товариство здійснювало фінансово-господарську діяльність та працювало виключно в межах законодавства України.

Основний вид діяльності Товариства за КВЕД:

Код КВЕД 64.91 – Фінансовий лізинг;

Код КВЕД 64.92 – Інші види кредитування (основний);

Код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у;

Код КВЕД 66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Розмір зареєстрованого статутного капіталу 10 000 000 грн. (Десять мільйонів грн 00 коп.) Статутний капітал був сформований грошовими коштами в 2017 році.

Відомості про розподіл статутного капіталу ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР» на звітну дату 31.12.2020 року:

Учасник (назва)	Частка в статутному капіталі, тис. грн.	Частка в статутному капіталі, %
КОНСОРЦІУМ "БК" Код ЄДРПОУ засновника: 41674200 Адреса засновника: 01015, м.Київ, Печерський район, ВУЛИЦЯ МОСКОВСЬКА, будинок 46/2 ЛІТЕРА А	10 000,0	100
Всього	10 000,0	100

Метою діяльності Товариства є одержання прибутку в результаті здійснення діяльності на ринку фінансових послуг.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2020 року складає 2 особи.

Товариство не має дочірніх компаній, відокремлених підрозділів, філій, представництв та не складає консолідовану фінансову звітність.

Функціональною валютою підприємства є Українська гривня, яка є національною валютою України, і найкращим чином відображає економічну сутність більшості операцій, що проводяться підприємством, і пов'язаних з ними обставинами, впливаючи на її діяльність.

Українська гривня є також валютою представлення фінансової звітності за Міжнародними стандартами.

Всі дані фінансової звітності округлені з точністю до цілих тисяч гривень.

Господарсько-галузеві сегменти не виділені, відповідно, звітність за сегментами складається.

Товариство є платником податку на прибуток на загальних підставах, не платив ПДВ. На 31 грудня 2020 року відсутні погоджені й не сплачені вчасно зобов'язання.

Фінансова компанія має власний веб-сайт, який знаходиться за адресою: <http://fksolushfactor.ua/fin.net/> обов'язкова інформація, яка має бути розміщена на сайті, викладається вчасно.

Органи управління товариством

Вищим органом управління товариством є Загальні збори учасників. Загальне керівництво Товариством здійснює Директор, який призначається Загальними зборами учасників.

2. Загальна основа формування річної фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою річної фінансової звітності Товариства за період з січня 2020 р. по 31 грудня 2020 року є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО) що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Основою оцінок активів і зобов'язань, що застосовувалися під час складання фінансових звітів, є історична (фактична) вартість.

Активи і зобов'язання визначаються у фінансовій звітності Товариства, якщо ймовірність надходження або вибуття майбутньої економічної вигоди, пов'язаної з такими активами та зобов'язаннями, та вони мають вартість, яку можна достовірно визначити.

Актив (зобов'язання) класифікується як поточний, якщо планується його реалізація (погашення), або якщо планується його продаж чи використання протягом 12 місяців після звітної дати. Інші активи (зобов'язання) класифікуються як довгострокові.

Фінансову звітність підготовлено на основі принципу історичної вартості на підставі дійсних облікових даних Товариства на 2020 рік.

Підготовлена Товариством річна фінансова звітність відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації у фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні річної фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічають вимогам МСФЗ.

2.2. Оновлення Міжнародних стандартів фінансової звітності

Текст Міжнародних стандартів фінансової звітності, включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), виданий Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, якими користувалося Товариство при підготовці фінансової звітності за звітний рік, офіційно оприлюднено на сайті Міністерства фінансів України www.minfin.gov.ua, що забезпечує формування державної фінансової політики. Ці Стандарти ґрунтуються на Міжнародних стандартах фінансової звітності та інших публікаціях Ради з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО). Авторське право на Міжнародні стандарти фінансової звітності та інші публікації РМСБО має Фонд Комітету з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ФКМСБО). Затверджений текст Міжнародних стандартів фінансової звітності та інших публікацій

ФКМСБО є текст англійською мовою.

Нижче наведена інформація за стандартами, які Товариство застосувало у звітному періоді:

- Поправки до Концептуальних засад фінансової звітності (опубліковані 29 березня 2018 року і набирають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати). Концептуальні засади фінансової звітності в новій редакції містять нову главу про оцінку, рекомендації щодо відображення в звітності фінансових результатів, вдосконалені визначення та рекомендації (зокрема, визначення зобов'язань) і пояснення з важливих питань, таких як роль управління, обачності і невизначеності оцінки в підготовці фінансової звітності.

- Визначення бізнесу - Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 (випущені 22 жовтня 2018 року і діють стосовно придбань з початку річного звітного періоду, починається 1 січня 2020 року або після цієї дати). Дані поправки вносять зміни в визначення бізнесу. Бізнес складається з виділив даних і істотних процесів, які в сукупності формують здатність створювати віддачу. У разі відсутності віддачі для того, щоб підприємство вважалось бізнесом, має бути присутня організована робоча сила. Визначення терміну «віддача» зужується, щоб сконцентрувати увагу на товари і послуги, що надаються клієнтам, на створенні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати в формі зниження витрат і інших економічних вигід. Крім того, тепер більше не потрібно оцінювати, чи здатні учасники ринку замінювати відсутні елементи або інтегрувати придбану діяльність і активи. Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не будуть вважатися бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів). Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність у продовж звітного періоду.

- Визначення суттєвості - Поправки до МСФЗ (IAS) 1 і МСФЗ (IAS) 8 (випущені 31 жовтня 2018 року і діють до річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати). Дані поправки уточнюють визначення суттєвості і застосування цього поняття за допомогою включення рекомендацій щодо визначення, які раніше були представлені в інших стандартах МСФЗ. Крім того, були поліпшені пояснення до цього визначення. Поправки також забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ. Інформація вважається суттєвою, якщо в розумній мірі очікується, що її пропуск, спотворення або утруднення її розуміння може вплинути на рішення, що приймаються основними користувачами фінансової звітності загального призначення на основі такої фінансової звітності, що надає звітуєме підприємство. Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність у продовж звітного періоду.

- Реформа орієнтовної процентної ставки - Поправки до МСФЗ 9, МСБО 39 та МСФЗ 7 (видані 26 вересня 2019 року та діють на річні періоди, що починаються з 1 січня 2020 року або після цього). Поправки були ініційовані заміною базових процентних ставок, таких як LIBOR та інші пропонувані міжбанківські ставки ("IBORs"). Поправки передбачають тимчасове звільнення від застосування конкретних вимог обліку хеджування до відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа IBOR. Бухгалтерський облік хеджування грошових потоків відповідно до МСФЗ 9 та МСБО 39 вимагає, щоб майбутні хеджовані грошові потоки були "дуже ймовірними". Якщо ці грошові потоки залежать від IBOR, полегшення, передбачене поправками, вимагає від суб'єкта господарювання припустити, що процентна ставка, на якій ґрунтуються хеджовані грошові потоки, не змінюється в результаті реформи. І МСБО 39, і МСФЗ 9 вимагають прогнозованої перспективної оцінки для застосування обліку хеджування. У той час, як очікується, що потоки грошових потоків за коефіцієнтами заміни IBOR та IBOR в цілому будуть еквівалентними, що мінімізує будь-яку неефективність, це може бути вже не так, оскільки дата реформи наближується. Відповідно до поправок, суб'єкт господарювання може вважати, що реформа процентних ставок, на якій ґрунтуються грошові потоки хеджованої статті, інструменту хеджування або ризику хеджування, не змінюється реформою IBOR. Реформа IBOR також може призвести до того, що хеджування вийде за межі діапазону 80-125%, що вимагається ретроспективним тестом відповідно до МСБО 39. Відповідно до поправок, суб'єкт господарювання може припустити, що МСБО 39 було змінено, щоб забезпечити виняток із тесту на ефективність у ретроспективі, таким чином, що хеджування не припиняється протягом періоду невизначеності, пов'язаної з IBOR, лише тому, що ефективність ретроспективності виходить

за межі цього діапазону. Однак інші вимоги до обліку хеджування, включаючи перспективні оцінки, все ж повинні бути виконані. У деяких хеджуваннях хеджована стаття хеджований ризик є не договірною складовою ризику IBOR. Для того, щоб застосовувати облік хеджування, і МСФЗ 9, і МСБО 39 вимагають, щоб визначений компонент ризику окремо ідентифікований і надійно вимірювався. Відповідно до поправок, компонент ризику повинен бути окремим ідентифікованим лише при первинному призначенні хеджування, а не на постійній основі. Для того, щоб у контексті макро хеджування, коли суб'єкт господарювання часто скидає відносини хеджування, полегшення застосовується від того, коли хеджований елемент був спочатку визначений у межах цих відносин хеджування. Будь-яка неефективність хеджування і надалі відобразатиметься у прибутку чи збитку відповідно до МСБО 39 та МСФЗ 9. Поправки, які встановлювали тривалість закінчення пільг, включаючи невизначеність, що виникає внаслідок реформи базової процентної ставки, вже не існує. Поправки вимагають від суб'єктів господарювання надавати додаткову інформацію інвесторам про їхні відносини хеджування, на які безпосередньо впливають невизначеності, включаючи номінальну кількість інструментів хеджування, до яких застосовуються пільги, будь-які суттєві припущення чи судження, прийняті при застосуванні пільг, та якісні розкриття інформації про те, як на організацію впливає реформа IBOR та керування процесом переходу. Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність, продовж звітного періоду.

- Нові облікові положення МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування» (випущений 1 травня 2017 року і набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2021 року або після цієї дати), МСФЗ (IFRS) 17 замінює МСФЗ (IFRS) 4, який дозволяв компаніям застосовувати існуючу практику обліку договорів страхування, в результаті чого, інвесторам було складно порівнювати і зіставляти фінансові результати в інших відносинах аналогічних страхових компаній. МСФЗ (IFRS) 17 є єдиним, заснованим на принципах, стандартом обліку всіх видів договорів страхування, включаючи договори перестраховування, наявні у страхових компаніях. Згідно з цим стандартом, визнання і оцінка груп договорів страхування повинна проводитися по (i) приведеної вартості майбутніх грошових потоків (грошові потоки по виконанні договорів), що скоригована з урахуванням ризику, в якій врахована вся наявна інформація про грошові потоки по виконанню договорів, відповідно до спостережуваної ринкової інформації, до якої додається (якщо вартість є зобов'язанням) або від якої віднімається (якщо вартість є активом) (ii) сума нерозподіленого прибутку по групі договорів (сервісна маржа по договорами). Страховики будуть відображати прибуток від групи договорів страхування за звітний період, протягом якого вони надають страхове покриття, і в міру звільнення від ризику. Якщо група договорів є або стає збитковою, організація буде відразу ж відображати збиток. Даний стандарт не має впливу на фінансову звітність Товариства.

- Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 - «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством» (випущені 11 вересня 2014 року і набирають чинності для річних періодів, що починаються на дату, яка буде визначена Радою з МСФЗ, або після цієї дати). Дані поправки усувають невідповідність між вимогами МСФЗ (IFRS) 10 і МСФЗ (IAS) 28, що стосуються продажу або внеску активів в асоційовану організацію або спільне підприємство інвестором. Основним наслідком застосування поправок полягає в тому, що прибуток або збиток визнаються повному обсязі в тому випадку, якщо угода стосується бізнесу. Якщо активи не є бізнесом, навіть якщо цими активами володіє дочірня організація, визнається тільки частини прибутку або збитку. В даний час Товариство оцінює, який вплив поправки будуть мати на її фінансову звітність.

- Поправки, що вимагають від суб'єктів господарювання класифікацію зобов'язань як поточних чи не поточних - Поправки до МСБО 1 (видані 23 січня 2020 року та діють на річні періоди, що починаються з 1 січня 2022 року або після цього). Ці вузькі поправки щодо роз'яснення пояснюють, що зобов'язання класифікуються як поточні, так і непоточні, залежно від прав, що існують на кінець звітного періоду. Зобов'язання не є поточними, якщо суб'єкт господарювання має основне право на кінець звітного періоду відстрочити розрахунок, принаймні на дванадцять місяців. Ці вузькі поправки щодо роз'яснення пояснюють, що Вказівки вже не вимагають такого права бути безумовними. Очікування керівництва, що згодом вони будуть використовувати право на відстрочку погашення, не впливають на

класифікацію зобов'язань. Право на відстрочку існує лише в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання дотримується будь-яких відповідних умов станом на кінець звітної періоду. Зобов'язання класифікується як поточне, якщо умова порушена на дату звітування або до неї, навіть якщо від кредитора було отримано відмову від цієї умови після закінчення звітної періоду. І навпаки, позика класифікується як непоточна, якщо договір позики порушено лише після звітної дати. Крім того, поправки включають уточнення вимог щодо класифікації боргу, яке компанія може погасити, перетворивши його в власний капітал. "Розрахунок" визначається як погашення зобов'язання грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють економічну вигоду, або власними інструментами власного капіталу. Існує виняток для конвертованих інструментів, які можуть бути конвертовані у власний капітал, але лише для тих інструментів, де варіант конвертації класифікується як інструмент власного капіталу як окремий компонент складного фінансового інструменту. В даний час Товариство оцінює, який вплив поправки будуть мати на її фінансову звітність.

МСФЗ (IFRS) 16 «Договори оренди»

МСФЗ 16 «Оренда» суттєво змінює облік в орендарів таким чином, щоб усі договори оренди, за не великим винятком, були відображено у звітів про фінансовий стан. Це означає, що для орендаря є лише одна модель обліку оренди фінансова. Отже, стандарт дозволяє зробити облік договорів оренди прозорішим, що дозволяє оцінити вплив оренди на фінансовий стан, фінансові показники діяльності та грошові потоки.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів.

Для оцінки договору оренди враховуються такі характеристики:

- актив має бути ідентифікованим;
- іншій особі передається право отримувати практично всі економічні вигоди від використання такого активу;
- особа отримує право визначити спосіб використання активу виходячи з його властивостей;
- за орендодавцем залишається право заміни активу з метою ремонту або ТО;
- користування активом є платним;
- актив передається на чітко визначений термін.

Наявність захисних прав у договорі оренди не вважається наявністю обмежень щодо розпорядження активом в межах договору оренди, які дають підстави не визначати договір оренди.

Розкриття інформації про оренду в звітності.

Оцінка впливу договорів оренди на фінансову стабільність підприємства базується на аналізі інформації, наданої у фінансових звітах і примітках до них, а саме:

- активи у формі права користування окремо від інших активів;
- зобов'язання з оренди окремо від інших зобов'язань.

Строк оренди Товариство визначає виходячи зі строку договору, що може бути достроково припинений. Враховуючи вище описане, протягом 2020 року у Товариства відсутні такі договори, за якими можна було б обліковувати активи з правом користування та зобов'язання з оренди.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч, без десяткових знаків.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Дана фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше

здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервної діяльності.

З кінця 2019 року розпочалося глобальне розповсюдження COVID-19, яке суттєво вплинуло на економічне становище як України, так і на ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР». Значна кількість компаній в країні вимушені припинити або обмежувати свою діяльність на невизначений на дату підготовки цієї фінансової звітності час. Заходи, вживаються для стримування поширення вірусу, включаючи обмеження руху транспорту, карантин, соціальні дистанції, призупинення діяльності об'єктів інфраструктури, та уповільнюють економічну діяльність компаній. Фінансова система в країні на дату підготовки цієї фінансової звітності працює відносно стабільно, але має суттєві валові ризики. ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР» визначила, що ці події є некоригуючим впливом відносно до фінансової звітності за 2020 рік. Відповідно, фінансовий стан на 31.12.2020 та результати діяльності за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, не було скориговано з впливу подій, пов'язаних з COVID-19. Тривалість та вплив пандемії COVID-19, а також ефективність державної підтримки на дату підготовки цієї фінансової звітності залишаються невизначеними, що не дозволяє з достатнім ступенем достовірності оцінити обсяги, тривалість і тяжкість цих наслідків, а також їх вплив на фінансовий стан та результати діяльності ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР» в майбутніх періодах. Керівництво вживає всіх необхідних заходів для стабільного функціонування Товариства.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 25 лютого 2021 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується дана річна фінансова звітність, вважається період з 01 січня 2020 р. по 31 грудня 2020 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринкові відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практики застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти та подати фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Торгова дебіторська заборгованість, активи за контрактом, дебіторська заборгованість за операційною орендою, якщо вони не мають значного фінансового компоненту, в подальшому ці активи визнаються в обліку за ціною угоди з вирахуванням оціночних резервів під очікувані кредитні збитки.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм річної фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Фінансова звітність за період з 01 січня 2020 року по 31 грудня 2020 року включає:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом ;
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) ;
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) ;
- Звіт про власний капітал ;

Примітки до річної фінансової звітності, підготовлені у відповідності до МСФЗ

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та довгострокові (необоротні).

Згідно МСБО 1 (з урахуванням) НП(С)БО 1 в Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) інформація про витрати для потреб аналізу витрат подається за методом «функції витрат» на підприємстві, коли витрати класифікуються відповідно до їх функцій.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства. Звіт про рух грошових коштів за 2020 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових витрат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

При складанні річної фінансової звітності згідно концептуальної основи за МСФЗ за 2020 рік Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у МСФЗ. Обліковій політиці та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», а саме:

- методу нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані або сплачені грошові кошти, і відображаються в фінансовій звітності того періоду, до якого вони відносяться);
- безперервності діяльності (фінансова звітність складається на основі припущення, що підприємство є безперервно діючим та залишається діючим в осяжному майбутньому);
- зрозумілості;
- доречності (суттєвості);
- достовірності (правдивість подання, превалювання сутності над формою, нейтральність, повнота);
- зіставності;
- можливості перевірки, тощо.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструменту. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі прибутку/збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у складі іншого сукупного доходу;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю з застосуванням ефективної ставки відсотка;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю з застосуванням ефективної ставки відсотка.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю скоригованою на операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу або фінансового зобов'язання, окрім фінансових активів, що обліковуються за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у складі прибутку/збитку.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банку.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта України – гривня.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банку (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) активи будуть перекласифіковані у інші активи. У випадку прийняття НБУ рішення про

визначення банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансовий актив, що відображається за амортизованою вартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить депозити, дебіторську заборгованість, у тому числі позики.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Відносно дебіторської заборгованості у вигляді наданих позик Товариство використовує модель розрахунку збитку з використанням коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство є стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашеної дебіторської заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді суми збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резерву. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (як іноколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.5 Зобов'язання

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії заповичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основного засобу починається, коли він стає придатним до використання. Амортизація основного засобу не припиняється коли він не використовується, доки актив не буде амортизовано повністю.

Амортизація основних засобів нараховується прямолінійним методом протягом строку корисного використання, згідно наступної таблиці:

Назва групи основних засобів	Термін корисного використання (років)
Будинки та споруди	10-20
Машини та обладнання	3-5
Транспортні засоби	5-10
Інструменти, прилади та інвентар	2-3
Комп'ютери та оргтехніка	2-3

	Меблі	3-4
	Інші основні засоби	3-12

Строк корисного використання встановлюється для кожного об'єкта окремо наказом керівника Товариства. Ліквідаційну вартість слід приймати за нуль, за винятком випадків, коли існує зобов'язання третьої сторони придбати актив наприкінці строку його корисної експлуатації.

Припинення визнання балансової вартості основного засобу відбувається після вивітання або коли не очікується майбутніх економічних вигід від його використання.

3.4.4. Нематеріальні активи.

При визнанні та обліку нематеріальних активів Товариство керується МСБО Нематеріальні активи. Актив визнається нематеріальним, якщо він :

- є ідентифікованим;
- Товариство контролює актив, якщо має повноваження отримувати майбутні економічні вигоди, та обмежувати доступ інших до цих вигід;
- Існують майбутні економічні вигоди, які надходять від матеріального активу, можуть включати дохід від продажу продукції чи послуг, а також скорочення витрат та інші вигоди, які є результатом використання активу Товариством.

Після первісного визнання нематеріальний актив відображається за його собівартість за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків зменшення корисності. Нематеріальний актив з невизначеним строком експлуатації амортизується. Амортизація розраховується прямолінійним методом. Нематеріальні активи, які виникають в результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Одиницею обліку вважається окремий об'єкт. Термін корисного використання нематеріальних активів згідно таблиці:

Назва нематеріального активу	Термін корисного використання (років)
Права на знаки для товарів і послуг	5
Права на об'єкти власності	5
Авторські та суміжні права (на програмне забезпечення)	1
Інші нематеріальні активи	1

3.4.5. Довгострокові необоротні активи, призначені для продажу.

Товариство класифікує необоротні активи, як призначені для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватись шляхом операції продажу, а не поточного використання. Необоротні активи, призначені для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності прав першочергово чи подальшому списанні активу визнається у звіті про фінансові результати.

3.4.6. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках з продажів та збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою

розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

У звітному періоді Товариство не придбавало основних засобів та малоцінних необоротних матеріальних активів.

3.5. Облікові політики щодо оренди

МСФЗ 16 «Оренда» застосовує модель, яка базується на наявності контролю з метою ідентифікації оренди, розрізняючи операції з оренди або договори з надання послуг виходячи з того, чи контролюється актив орендарем.

МСФЗ 16 запроваджує єдину модель обліку для орендаря і вимагає від орендаря визнавати активи та зобов'язання за всіма видами оренди строком більше 12 місяців, крім випадків, коли базовий актив має низьку вартість. Орендар зобов'язаний визнати право використання активу, що представляє його право використовувати базовий орендований актив та орендоване зобов'язання, яке відображає його зобов'язання з орендних платежів. Орендар оцінює право використання активів аналогічно іншим нефінансовим активам (таким як нерухомість, обладнання) та зобов'язання грошових коштів з оренди подібно до інших фінансових зобов'язань. Як наслідок, орендар нараховує амортизацію права використання активу та відсотки щодо зобов'язання з оренди, а також класифікує грошові потоки щодо зобов'язання з оренди на основну частину та проценти та представляє їх у звіті про рух.

Товариством укладено договір операційної оренди приміщення з орендодавцем терміном на один рік. Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується Товариством як договір з надання послуг. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

3.6. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в той мірі, у якій більше не існує імовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.7. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.7.1. Забезпечення

Забезпечення обліковуються згідно МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.7.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.7.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, на Товариство розповсюджуються норми законодавства щодо нарахування внесків до Пенсійного фонду України на заробітну плату працівників. Поточні внески розраховуються як процентні нарахування на поточні нараховані заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були нараховані.

3.8. Інші застосовувані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.8.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу в формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- д) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не

відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.3. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці річної фінансової звітності ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР» здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнитися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів

Оцінка справедливої вартості активів (крім тих, що активно обертаються на організованих фінансових ринках) ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з коливанням цін, курсів, котирувань, призупиненням обігу цінних паперів,

що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або будуть помічені інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків в короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах в довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у Звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Поточна	Первісна та подальша оцінка	Дохідний	Контрактні умови

Дебіторська заборгованість	Дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.		Ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки.
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у фінансових звітах.

Товариство протягом 2020 року проводило господарську діяльність з надання фінансових послуг (Розпорядження, а саме:

- надання послуг з факторингу;
- надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту;
- надання гарантій і поручительств;

надання послуг фінансового лізингу

6.1. Статті Балансу (Звіту про фінансовий стан)

Необоротні активи.

Станом на 31.12.2020 р. та на 31.12.2019 р. непоточні (необоротні) активи на балансі Товариства відсутні.

Дебіторська заборгованість.

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності. Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Безнадійною визнається заборгованість, щодо якої не існує вірогідності її погашення. Даний факт затверджується керівником підприємства.

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги (рядок 1125 Балансу (Звіту про фінансовий стан)) Товариства станом на 31.12.2020 року та станом на 31.12.2019 року становить:

	тис. грн.	
	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	-	10 000
Всього	-	10 000

Інша поточна дебіторська заборгованість станом на 31.12.2020 року та станом на 31.12.2019 року стаття представлена наступним чином (рядок 1155 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	тис. грн.	
	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
Короткострокова дебіторська заборгованість за пред'явленими правами вимог (договорами факторингу)	70 398	9 351
Всього	70 398	9 351

Дебіторська заборгованість Товариства представлена як поточна та відображається в Звіті про фінансовий стан на 31.12.2020 року за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості переданих активів або послуг. Прострочена дебіторська заборгованість відсутня.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Станом на 31.12.2020р. та станом на 31.12.2019 р. стаття представлена грошовими коштами на рахунках у банку (рядок 1165 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	тис. грн.	
Грошові кошти	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
На поточних рахунку в національній валюті	1	
Грошові кошти на депозитних рахунках	-	
Всього	1	

Грошові кошти за станом на 31.12.2020 р. зберігаються на банківських рахунках Товариства в національній валюті. Обмеження права підприємства на користування грошовими коштами у 2020 році відсутні.

Власний капітал

Станом на 31.12.2020р. та станом на 31.12.2019 року власний капітал Товариства представлений наступним чином (рядки 1400, 1420 та 1425 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	тис. грн.	
	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
Статутний капітал, тис.грн	10 000	10 000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1	
Резервний капітал	-	
Всього	10 001	9 999

Протягом 2020 року змін у статутному капіталі Товариства не відбувалось.

Статутний капітал Товариства станом на 31.12.2020 р. сформований внесками учасників (засновників) виключно у грошовій формі. Розмір статутного капіталу зафіксовано в Статуті Товариства. Статутний капітал може збільшуватися за рахунок прибутку від господарської діяльності Товариства, а також за рахунок додаткових внесків його учасників.

Нижче представлена узагальнена інформація про основних учасників Товариства: станом на 31.12.2020р.:

- юридична особа – Консорціум «БК» - частка в статутному капіталі 100 %, що дорівнює 110 000 000,00 грн.

Зобов'язання та забезпечення

Поточні зобов'язання

Поточні зобов'язання Товариства станом на 31.12.2020 року та на 31.12.2019 року складаються (рядки 1615, 1620, 1630 та 1635 Балансу (Звіту про фінансовий стан)) :

	тис. грн.	
Поточні зобов'язання	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	57 208	
Всього	57 208	

Кредиторська заборгованість Товариства представлена як поточна та відображається у Звіті про фінансовий стан на 31.12.20 року за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Поточні забезпечення

Поточні забезпечення Товариства станом на 31.12.2020 року та на 31.12.2019 року складаються (рядок 1660 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	тис. грн.	
	на 31.12.2020 р.	на 31.12.2019 р.
Забезпечення оплати відпусток на початок року <i>зміна за рік:</i>	2	-
Виплати працівникам	-	-
Створення забезпечення відпусток для працівників	6	2
Забезпечення оплати відпусток на кінець року	8	2

Всі винагороди працівникам Товариства рахуються як поточні відповідно до МСФО 19 Виплати працівникам. На рахунку Поточні забезпечення відображені нараховані резерви на відпустку працівникам.

Інші поточні зобов'язання

станом на 31.12.2020р. та станом на 31.12.2019 року стаття представлена наступним чином (рядок 1690 Балансу (Звіту про фінансовий стан)):

	тис. грн.	
	на 31.12.20 р.	на 31.12.2019 р.
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	3 182	9 352
Інші поточні зобов'язання	-	-
Всього	3 182	9 352

Довгострокова кредиторська заборгованість станом на 31.12.2020 року та станом на 31.12.2019 року відсутня.

6.2. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Всі статті доходів і витрат, визнані у звітних періодах включено до складу Звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід).

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу Товариства, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу підприємства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати визначаються згідно з вимогами МСФО 18 Дохід і визнаються на основі принципу нарахування, залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка очікується як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Протягом 2020 року Товариство надавало фінансові послуги з коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту та факторингу.

Операційний дохід

	тис. грн.	
	2020 рік	2019 рік
Дохід від реалізації послуг	36	59
Дохід від переуступки	-	-
Дохід від відшкодування за договорами факторингу	-	-
Всього	36	59

Інші операційні доходи та витрати

	тис. грн.	
	2020 рік	2019 рік
Інші операційні доходи	-	-
Всього	-	-
Інші операційні витрати	1	-
Всього	1	-

Адміністративні витрати

	тис. грн.	
	2020 рік	2019 рік
Витрати на оплату праці	53	45
Соціальні нарахування	13	11
Витрати на професійні послуги	25	-
Банківські послуги	2	-
Оренда приміщення та охорона	4	2
Інші витрати	-	1
Всього	97	59

Фінансові доходи та фінансові витрати

	тис. грн.	
	2020 рік	2019 рік
Дохід за кредитними операціями	66	-
Інші фінансові доходи	-	-
Всього	66	-

Інші доходи та інші витрати

	тис. грн.	
	2020 рік	2019 рік
Дохід від реалізації фінансових інвестицій	-	10 000
Собівартість фінансових інвестицій	-	(10 000)
Інші доходи	-	-
Інші витрати	-	-
Всього	-	-

7. Оглядкування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під записання, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

Товариство нараховує податки на підставі даних бухгалтерського обліку, який вона веде і готує відповідно до вимог податкового законодавства України, які можуть відрізнятися від МСФЗ. Протягом року, що закінчився 31.12.2020р., ставка податку на прибуток підприємств в Україні становила 18%.

8. Звіт про рух грошових коштів

Відповідно до МСБО 7 для складання Звіту про рух грошових коштів Товариство застосовує прямий метод, який передбачає відображення у Звіті грошових потоків: надходження з різних джерел фінансування та видатки на здійснення різних платежів, чистий рух грошових коштів.

9. Звіт про власний капітал

Звіт про зміни у капіталі за рік, який закінчився 31 грудня 2020 року

	Статутний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Неоплачений капітал	Всього капітал
<i>Залишок на 31 грудня 2019 року</i>	10 000	-3	-	9 997
Сукцесивний дохід за рік	-	4	-	4
Всього зміни капіталу за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року	-	4	-	4
<i>Залишок на 31 грудня 2020 року</i>	10 000	1	-	10 001

Звіт про зміни у капіталі за рік, який закінчився 31 грудня 2019 року

	Статутний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Неоплачений капітал	Всього капітал
<i>Залишок на 31 грудня 2018 року</i>	10 000	-3	-	9 997
Сукцесивний дохід за рік	-	-	-	-
Всього зміни капіталу за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року	-	-	-	-
<i>Залишок на 31 грудня 2019 року</i>	10 000	-3	-	9 997

10. Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін згідно МСБО 24

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Станом на 31.12.2020 року склад пов'язаних осіб був наступний:

№ з/п	ПІБ	За якою ознакою	Розмір частки у 2019 році	Розмір частки у 2018 році
1	Консорціум «БК» код ЄДРПОУ:41674200	Володіє часткою у статутному капіталі	100%	-
2	Чернобай Андрій Сергійович	Директор		

Операції з пов'язаними сторонами:

Види виплат	2020		2019	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
Надання послуг з факторингу (відступлення прав вимоги)	-	-	-	-
Реалізація фінансових інвестицій	-	-	-	-
Інші операції	-	-	-	-
Компенсація провідному управлінському персоналу	46	46	43	43
Виплати по закінченні трудової діяльності	-	-	-	-

11. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками відіграє важливу роль у господарській діяльності Товариства. Загальна програма управління ризиками Товариства направлена на фінансові ризики, також на операційні та юридичні ризики. Головним завданням управління фінансовими ризиками Компанії є приведення своєї діяльності у відповідність установленим чинним законодавством України критеріям та нормативам платоспроможності, якості активів, ризиковості операцій та ліквідності для забезпечення стабільної діяльності, а також запобігання можливим втратам капіталу через ризики, що притаманні діяльності кредитних установ. Управління операційними та юридичними ризиками забезпечує належне дотримання внутрішніх регламентів та процедур з метою мінімізації операційних

виряджених ризиків. Опис політики управління ризиками Товариства по відношенню до основних видів ризиків, характерних для даного звітного періоду, представлено нижче.

Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення. Товариство планує встановлювати ліміти щодо максимального рівня прийнятого ризику по відношенню до конкретного інструменту та / або групи інструментів і намагатися контролювати їх підтримку відповідно до вимог чинного законодавства.

Операційний ризик контролюється через вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити діяльність Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства щодо портфелів заборгованості фізичних та юридичних осіб, рейтингу простроченої заборгованості.

Ризик ліквідності виникає при нездатності Товариства забезпечити своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань, яка визначається збалансованістю між строками і сумами погашення розміщених активів та строками і сумами виконання зобов'язань Компанії, а також строками та сумами інших джерел і напрямів використання коштів. З метою обмеження зазначеного ризику керівництво забезпечило доступність різноманітних джерел фінансування. Керівництво також здійснює управління активами із врахуванням ліквідності, а також щоденний моніторинг очікуваних грошових потоків та ліквідності. Управління ліквідністю Товариства здійснюється через проведення аналізу розривів активів та пасивів за строками погашення; підтримання рівня ліквідних активів, необхідного для врегулювання зобов'язань при настанні строку їх погашення; забезпечення доступу до різноманітних джерел фінансування; створення планів на випадок виникнення проблем з фінансуванням та здійснення контролю за відповідністю балансових коефіцієнтів ліквідності законодавчим вимогам.

Кредитний ризик

Компанія схильна до впливу кредитного ризику, який полягає в тому, що контрагент не зможе повністю погасити заборгованість у встановлений термін. У звітному році Компанія проводила основну діяльність з надання фінансових кредитів, тому для звітного періоду цей ризик чинив безпосередній вплив на діяльність підприємства. Управління кредитним ризиком здійснюється шляхом прийняття управлінських рішень, спрямованих на досягнення мети одержання максимально можливих доходів при мінімальному ризику втрат на основі проведення кількісного і якісного аналізу кредитного портфеля Компанії.

Цілями управління кредитним ризиком є:

- участь у затвердженні та нагляд за всіма кредитними зобов'язаннями позичальників відповідно до внутрішніх процедур;
- забезпечення збалансованої структури загального кредитного портфеля;
- забезпечення належного формування резервів у відповідності з прийнятими ризиками.

Кредитний ризик мінімізується за рахунок формування резервів, лімітування кредитних операцій, формування ефективної процентної політики, постійного кількісного та якісного аналізу кредитного портфеля, диверсифікації кредитного портфеля, підтримки на достатньому рівні власного капіталу.

Методами управління кредитним ризиком є:

- вивчення та оцінка кредитоспроможності позичальника;
- забезпечення кредитів;
- спостереження за дебіторською заборгованістю (моніторинг);
- диверсифікація та/або концентрація кредитного портфеля;

- створення резервів;
- експертна оцінка фінансових інструментів.

Дані методи взаємозалежні, часто впливають один з одного та доповнюють один одного тому для найбільш ефективних результатів Компанія практикує їх комплексне застосування.

Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства планує здійснювати огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні йому складові ризику. На основі отриманих висновків Товариство буде здійснювати регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплат дивідендів та погашення існуючих позик.

Внутрішній аудит

Відповідно до чинного законодавства в Товаристві створена служба внутрішнього аудиту (контролю), діяльність якої регламентується «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)».

Внутрішній аудит (контроль), як система контролю за діяльністю Товариства має на меті оцінку та вдосконалення системи внутрішнього контролю Товариства.

Служба внутрішнього аудиту (контролю) бере участь в удосконаленні системи управління ризиками, внутрішнього контролю і корпоративного управління з метою забезпечення:

- ефективності процесу управління ризиками;
- надійності, адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю;
- ефективного корпоративного управління;
- повноти та достовірності фінансової і управлінської інформації;
- дотримання Товариством вимог законодавства України.

12. Позовна діяльність

Станом на 31.12.2020 р. ТОВ «ФК «СОЛЮШИНС ФАКТОР» не виступає позивачем ні відповідачем по жодній судовій справі.

13. Вплив інфляції на монетарні статті

МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» слід використовувати за умови коли економіка країни є гіперінфляційною. У такому випадку фінансова звітність передбачає здійснення фактичного перерахунку статей фінансової звітності у валюту представлення підлягає коригуванню з урахуванням інфляції (суми за немонетарними статтями коригуються з урахуванням рівня інфляції на основі зміни загального індексу цін (однак лише з дати придбання до дати балансу); різниці за монетарними і немонетарними статтями, що виникають в результаті застосування індексу цін на звітну дату розкриваються як окрему складову власного капіталу).

Аналізуючи критерії, які характеризують показник гіперінфляції та включають в себе не тільки монетарні, але і психологічні складові, передбачені у параграфі 3 МСБО 29, враховуючи додаткові характеристики, керівництво Товариства вважає, що важливим фактором є динаміка змін рівня інфляції. Так, рівень інфляції у 2017 році склав 13,7 %, у 2018 році – 9,8 %, а в 2019 році – 4,1%. Таким чином, на думку керівництва, економіка України з 2018-2019 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, керівництво Товариства прийняло рішення не проводити коригування статей фінансової звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність».

умовах гіперінфляції».

І хоча керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на економіку України, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства, воно вважає, що вживає усіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

14. Події після звітної дати

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 «Події після звітної дати» на дату подання звітності керівництво оцінило існування наступних подій:

події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2020 рік);

події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певного розкриття).

Жодного типу подій, які б суттєво вплинули на фінансовий стан Товариства та потребували б коригування та розкриття у фінансовій звітності ТОВ «ФК «СОЛЮШІНС ФАКТОР» в період між звітною датою та датою затвердження фінансової звітності не виявлено.

На момент підготовки цієї звітності в Україні тривають карантинні заходи для скорочення наслідків пандемії COVID-19 для здоров'я населення, які запроваджені з 12 березня 2020 року. Управлінський персонал вважає недоцільним внесення будь-яких додаткових розкриттів до фінансової звітності стосовно впливу коронавірусної інфекції COVID-19. Управлінський персонал вживає усіх можливих заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства

Директор

Головний бухгалтер

Фостенко Є.В.

Ветюков О.О.